

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 101/20
Luxemburg, den 9 september 2020

Dom i mål T-626/17
Slovenien/kommissionen

Tribunalen ogillar Sloveniens talan med yrkande om ogiltigförklaring av den delegerade förordning varigenom beteckningen "Teran" kan anges i märkningen av kroatiska viner

Genom domen Slovenien/kommissionen (T-626/17), meddelad den 9 september 2020, ogillade tribunalen Sloveniens talan med yrkande om ogiltigförklaring av den delegerade förordningen (EU) nr 2017/1353¹ (nedan kallad den angripna förordningen), varigenom beteckningen "Teran", under vissa strikta villkor, kan anges som druvsort i märkningen av viner som producerats i Kroatien.

Talan avsåg vinbeteckningen "Teran", som används i både Slovenien och Kroatien. När Slovenien anslöt sig till Europeiska unionen kunde detta druvsortsnamn anges i märkningen av vissa slovenska viner. Det rörde sig inledningsvis om en kompletterande traditionell benämning förknippad med vin från Kras såsom "kvalitetsvin producerat i vissa bestämda regioner". Sedermera erkändes denna beteckning som skyddad ursprungsbeteckning.

Eftersom druvsortsnamnet "Teran" även användes i Kroatien hade denna stat, innan den tillträdde Europeiska unionen, påtalat att den hyste farhågor beträffande möjligheten att fortsätta att använda detta druvsortsnamn i märkningen av sina viner även efter tillträdet till unionen, eftersom den slovenska beteckningen redan hade tillerkänts skydd. Sedan Kroatien tillträtt unionen försökte kommissionen således att förhandla fram en lösning mellan Kroatien och Slovenien, men utan framgång. Närmare fyra år efter det att Kroatien anslutit sig till unionen beslutade kommissionen slutligen att utöva sin befogenhet att anta en undantagsåtgärd i fråga om märkning, så att den skyddade ursprungsbeteckningen och den märkningspraxis som var i bruk kunde samexistera när en skyddad ursprungsbeteckning registrerades eller blev tillämplig.² Kommissionen antog följaktligen den angripna förordningen för att uppföra druvsortsnamnet "Teran" i förteckningen i bilaga XV till förordning nr 607/2009³, som omfattade en förteckning över de druvsorter som innehöll eller bestod av en skyddad ursprungsbeteckning och som, i undantagsfall, fick förekomma i märkningen av viner. Kommissionen antog den angripna förordningen med retroaktiv verkan från dagen för Kroatiens anslutning till unionen, det vill säga den 1 juli 2013. Av den angripna förordningen framgick bland annat att beteckningen "Teran" fick anges som druvsort i märkningen av viner som producerats i Kroatien men endast med avseende på ursprungsbeteckningen "Hrvatska Istra", och på villkor att "Hrvatska Istra" och "Teran" angavs tillsammans och att namnet "Teran" angavs i en mindre teckenstorlek än "Hrvatska Istra". I enlighet med artikel 2 i den

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1353 av den 19 maj 2017 om ändring av förordning (EG) nr 607/2009 vad gäller vilka druvsortsnamn och synonymer för dessa som får förekomma i märkningen av vin (EUT L 190, 2017, s. 5).

² Inledningsvis med stöd av artikel 118j i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") (EUT L 299, 2007, s. 1), därefter, sedan den 1 januari 2014, med stöd av artikel 100.3 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671).

³ Kommissionens förordning (EG) nr 607/2009 av den 14 juli 2009 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 när det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, traditionella uttryck, märkning och presentation av vissa vinprodukter (EUT L 193, 2009, s. 60).

angripna förordningen fick viner med den skyddade ursprungsbeteckningen "Hrvatska Istra" som hade framställts före den dag då nämnda förordning trädde i kraft saluföras till dess att lagren var tömda.

Till stöd för sin talan åberopade Slovenien, beträffande den angripna förordningens retroaktiva effekt, ett flertal grunder avseende ett åsidosättande av artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013, som utgjorde den rättsliga grunden för den angripna förordningen, samt ett åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och om skydd för berättigade förväntningar.

Angående den rättsliga grunden för den angripna förordningen konstaterade tribunalen inledningsvis att kommissionen verkligen hade tillämpat artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013 retroaktivt, vilket inte hade varit lagstiftarens avsikt. Tribunalen ansåg att det likväl var nödvändigt att pröva huruvida denna retroaktiva tillämpning innebar att förordningen var behäftad med ett väsentligt fel. I detta avseende fann tribunalen att kommissionen inte hade utnyttjat några nya befogenheter under perioden från och med den 1 juli 2013 och den 1 januari 2014. Nämnda artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013 utgjorde nämligen en direkt följd av en liknande bestämmelse i förordning nr 1234/2007, som var i kraft och tillämplig när Kroatien tillträdde unionen.⁴

Därefter erinrade tribunalen om att den bestämmelse som utgör den rättsliga grunden för en rättsakt och som ger unionsinstitutionen befogenhet att anta den aktuella rättsakten måste vara i kraft när rättsakten antas. Artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013 var således den enda rättsliga grund som kommissionen kunde använda sig av för att anta den angripna förordningen. De aktuella bestämmelserna i förordningarna nr 1234/2007 och 1308/2013 föreskrev inte heller någon tidsmässig begränsning för kommissionen att vidta åtgärder. Efter att ha konstaterat att kommissionen inte kunde anta den angripna förordningen innan Kroatien hade anslutit sig till unionen, eftersom den inte hade någon territoriell befogenhet före denna tidpunkt, fann tribunalen följaktligen att kommissionen hade agerat i enlighet med systematiken och lydelsen i de aktuella bestämmelserna.

Angående argumentet att kommissionen hade åsidosatt principerna om rättssäkerhet, iakttagande av förvärvade rättigheter och skydd för berättigade förväntningar, genom att ha givit den angripna förordningen retroaktiv verkan, erinrade tribunalen om att rättssäkerhetsprincipen utgör hinder mot att ge unionsrättsakter sådan verkan, såvida inte det eftersträvade ändamålet med den angripna rättsakten kräver att den ges retroaktiv verkan och de berörda parternas berättigade förväntningar vederbörligen iaktas.

Tribunalen konstaterade inledningsvis, angående det ändamål som eftersträvades genom den angripna förordningen, att den syftade till att skydda den lagenliga märkningspraxis som var i bruk i Kroatien den 30 juni 2013, och till att reglera de motstående intressena mellan denna praxis och skyddet av den slovenska ursprungsbeteckningen "Teran". Genom denna förordning eftersträvades således ett mål av allmänintresse som innebar att förordningen måste ges retroaktiv verkan. Kommissionen kunde inte anta den angripna förordningen innan Kroatien hade tillträtt unionen, och var tvungen att utgå från de förhållanden som förelåg vid tillträdet för att bedöma huruvida det förekom någon särskild märkningspraxis. Dessutom hade kommissionen, med hänsyn till frågans känsliga natur, rättmätigt försökt förhandla fram en lösning mellan de två staterna. Tribunalen underströk slutligen att det var nödvändigt att ge den angripna förordningen retroaktiv verkan med hänsyn till behovet av kontinuitet i fråga om lagenlig märkningspraxis.

Därefter undersökte tribunalen huruvida kommissionen hade väckt grundade förhoppningar hos de slovenska vintillverkarna, om att Kroatien inte skulle beviljas något undantag med retroaktiv verkan i fråga om användningen av druvsortsnamnet "Teran" i märkningen av vin som producerats där. Efter att ha prövat omständigheterna i fallet fann tribunalen att det inte var möjligt att dra slutsatsen att kommissionen hade gett tydliga, ovillkorliga och samstämmiga försäkringar. Tribunalen erinrade även om att det med hänsyn till omständigheterna i fallet var nödvändigt att ge den angripna förordningen retroaktiv verkan. Enligt tribunalen hade Slovenien inte visat att den retroaktiva

⁴ Artikel 118j.3 i förordning nr 1234/2007

effekten av den angripna förordningen, till sin omfattning och utformning, hade åsidosatt de slovenska vinproducenternas berättigade förväntningar.

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ +32 2 2964106